

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce: SÍLA IDENTITY

Práci předložil student: BcA. Alžběta DOSOUDILOVÁ

Studijní obor a specializace: Intermediální tvorba, specializace Intermédia

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil:

akad. soch. Radim Hanke

1. Cíl práce

Svou práci autorka splnila formálně i fakticky úkol, který si stanovila:

vyjádřit své emoce a svůj duševní stav v prostorové figurální kompozici. Dle mého tato práce splňuje požadavky na charakter tohoto úkolu a umožňuje její klasifikaci.

2. Stručný komentář hodnotitele

Pro svou figurální kompozici autorka zvolila konceptuální proces otisku (odlévání) vlastního těla pro výsledné sochařské coniunctio tří těl vzájemně spojených v oblasti pánve. Socha má vyjadřovat autorčiny emoce a zážitky, které rozdělila do tří poloh: 1. chaos, 2. klid, oproštění, 3. pocit nezávislosti, autonomie - emoce, které by autorka ráda dosáhla.

Vyhraněná emotivnost sochy je myslím velmi zdařile vyjádřena i kontrastem odlévaných částí těl a tváří a jejich spojení do výrazně dynamické až jakési barokní exaltovanosti. Tato

roztrojená figura je rozehraná v gestech rukou, nohou i hlav v jakýsi tanec existenciálních emocí.

Tradice používání odlitků těl v sochařství sahá až do starověkého Egypta, Řecka a Říma a její využití přechází až do novověku, v těchto případech měly odlitky studijní charakter a byly pomůckou pro skulptivní i plastické způsoby sochařské práce. Současnou dobu samozřejmě zaujal i samotný existenciální výraz odlitků sejmutých z živých těl i tváří (obličejové masky) pro využití pro samostatný artefakt s osobitým výrazem v různých kompozicích. Dnes se této metodě možná blíží i použití trojrozměrných tisků pomocí 3D skenů z živých těl a pod. Příkladem sochařtějšího použití sádrových odlitků i oblečených lidí ve své tvorbě pak využíval například také velmi známý americký pop-artový sochař Georges Segal a pod.

Autorka posuzované práce se jistě musela vypořádat s řadou technických problémů: při odlévání částí těl i jejich spojování, při retušování a následné definitivní impregnaci i při konečné povrchové úpravě. Snaha vypořádat se s touto technologickou náročností svědčí o autorčině zápalu a zaujetí pro svou práci.

Výslednou kompozici Alžběty Dosoudilové bych ocenil jako velmi invenční a aktuálně ji zařadil do linie tvorby konceptuálního charakteru, která však svou vizuální přesvědčivostí vypovídá i o klasické sochařské tradici. V mnohém mi v kompozičních gestech a emotivnosti evokuje i sochy Augusta Rodina. Spatřuji v této práci i prvek jisté spirituality - motiv roztrojení může evokovat symbol těla, duše a ducha. Toto vyznění by jistě podpořila i blízkost Braunových soch u zámku Valeč, kam by autorka ráda svou sochu instalovala.

3. Vyjádření o plagiátorství

U této práce si nejsem vědom záměrného plagiátorství, není však možné vzhledem k dnešní rozsáhlé světové produkci říci stoprocentně, že se dílo podobného charakteru už někde neobjevilo. Podoba předkládaného díla Alžběty Dosoudilové i v metodě odlitků vlastního těla je však natolik osobní výpovědí, že už tím je dle mého názoru naprostý plagiát vyloučen.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

Vzhledem k náročnosti práce, promyšlenosti, osobní zaujatosti a přesvědčivého výsledku navrhuji hodnotit práci jako výbornou.

Datum:

Podpis: akad. soch. Radim Hanke v.r.